

ferretur, partim ut ex vetustis illis Augustanae urbis inscriptionibus manifestum foret, quam haec multis ante saeculis esset constructa, addemus & Maguntinenses, quæ aliquot ante annos typis sunt excusæ, ut uno simul labore omnia, quæ haberi potuerunt & conquiriri, tu nobiscum possideres & fruereris delectatione, quæ decet. Ab iis locum obtinere Italicas Antiquitates voluimus, non quod ignoremus Romanas editas esse iam pridem, nam & nos habemus, sed hic non animus est denuo imprimere. non enim dubium est hæc esse plurimis in manibus, & vix duo volumina sufficerent, si simul omnes coniungere constitueremus. Verum ne & hic quicquid à nobis desideretur, visum est optima quævis & lectu dignissima, ac iucundissima desumere, & in hunc nostrum librum coniungere, quibus accedunt Antiquitates, Patauinae, Capuanæ, Neapolitanæ, Hetruscae, Longobardicae, Foroiulienses, & aliae, de quibus in indice habes priore, quæ scio te maxime oblectabunt. Ab iis in Secundū locū, quo ad partiū mundi diuisionem spectat, coniungimus eas Antiquitates, quæ sunt in Africa. Tertiū desumpsit Asia, in quib[us] quicquid potuimus habere, sedulo hoc apposuimus. Ultimum locum tribuimus imaginibus veterissimis, quæ nō paruo dispendio à Magnifico domino Remundo Fuggero, vetustatis maximo amatore & huius libri edendi unico autore, præterea à Doctiis viro Bilibaldo Pirckhamero Norimbergensi patricio sunt cōgeſtae, & lōgissime acerſitate, ita, lector optime, habes omnia, quæ te in initio scire volui. Rogo ut hunc meū labore & diligentia summa comitate cōplectaris, vt nullius molestia quā in hoc libro edito præstiri pīgeat, hanc quoque gratiam à me in tuis omnibus rebus aut proditis aut prodendis te expectare iubeo, & si quid à me peccatum fuerit, vel quid melius fieri potuit, ne succenseas, nam properandum hoc in negocio fuit, vt funiculum fugerem miniatum, quod habet prouerbium, præterea nec ubique officio meo fungi licuit, ne in muletam inciderem. Vel male audirem apud eos, quibus librum hunc me in breui temporis spacio proditum promiseram, fide enim nihil mihi charies aut maius esse debuit, sed nimis verbosus videor, ac etiam pudenter usculus, cum sciam omnia nostra tibi placitura ex animo, nec ob yllas leues offendas totum librum displicitum, tam grandibus præsertim impensis adde & nō dicendo labore comportatum, taceo delectationem quam maximam inde auferes. Cū ad priora saecula multo nostris meliora ac magis grata reuocatus fueris, in iis enim aliam faciem intueris quod nostrorum temporum, quorum calamitates ac vitia nullius eloquentia explicare certo posset, etiam si Pericles aliquis ab inferis nobis refurgat, vel Cicero eloquentiæ princeps reuiuiscat, neque tamen finem aliquem fore videmus, sed longius diuagor, quod licet ad institutum redeo. Utilitatem maximam parabis tibi iis legendis, nihil, n. hic est non viuu & graue, nō verbum collocatiū, quod non energiam habeat aliquam, aut efficiatiam, sed quid diutius te distineo, cū haec ipse calleas, Ignosce Lector & Vale.